

Тогази Гръція узнала, че е длъжна за спасеніе то си единственно на Аѳиняны тѣ, а между тѣхъ повечь отъ сички тѣ — на *Θемистокла*. Спартанцы тѣ го въвели тържественно въ своя та столица, поднесли му масличенъ вѣнецъ въ знакъ на мъдрость та му, подарили му най добра та колесница, каквато вече могли да намѣрѣтъ въ града, и на връщанье дали му 300 момцы за почетно испроважданье до прѣдѣла имъ. Наскоро слѣдъ туй, комахай сичка Гръція са събрала на Олимпійски тѣ игры, дѣто, споредъ стары тѣ обичаи, ставали надпрепусканья въ запрегнѣты конье и борба; *Θемистоклъ* и той са евилъ на игры тѣ — и възбудилъ къмъ себеси вниманіе то на сичкія народъ. Зрители тѣ забравили борцы тѣ; погледъ тѣ на сички тѣ цѣль день былъ втораченъ въ *Θемистокла*; сѣкій указвалъ на него на съѣда си; име то „на *Θемистокла*“ было въ уста та на сички тѣ. Докаченъ дълбоко до сърце, герой тѣ говорялъ на свои тѣ пріятели, че този день былъ най добрыя въ живота му.

Най дырня та сѣдба на *Θемистокла*.

Слѣдъ персидска та война, *Θемистоклъ* ни си починалъ отъ трудове, но непрестанно са грижалъ за да направи свое то отечество, Аѳины, първа държава въ Гръція. Той видѣлъ, че само то положеніе на Аѳины, на брѣга на Егейско то море, показвало бѣдуще то му значеніе по море; спородъ туй, *Θемистоклъ* съвѣтовалъ народа да очисти, разширочи и обгради съсъ стѣны широко то Перейско пристанище, съ което до тогазъ еше не са ползовали, както трѣбало. *Θемистоклъ* постоянно са грижалъ и за увеличванье то на флота. Еше по важны и по полезны были неговы тѣ грижи за въздиганье то на новы стѣны въ Аѳины, което му са удало да сполучи, макаръ и при толкозъ препятствія отъ страна та на Спартанцы тѣ. Тѣ не дезволявали на Аѳиняны тѣ да въздигнѣтъ стѣны, и то по тѣзи причина, че, споредъ думы тѣ имъ, Персы тѣ при ново нападанье ще могѣтъ да намѣрѣтъ въ тѣзи стѣны твърдо срѣдоточіе за за-